

Веровање у Божије посланике

[Српски – Serbian – صربي]

Мухаммед б. Ибрахим ет-Тувејџири

Превод: Фејзо Радончић

2014 - 1435

IslamHouse.com

﴿الإيمان بالرسول﴾

« باللغة الصربية »

محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة:

فيزو رادونشيش

2014 - 1435

IslamHouse.com

Веровање у посланике

Иман (веровање) у посланике је чврсто веровање, без и мало сумњи, да је Аллах (Бог) Узвишени слао свакој заједници посланике који су позивали у покорност само једном Аллаху (Богу), као и негирање свега онога што се мимо Њега обожава. Сви посланици су били искрени, говорили су истину и доставили су све оно чиме их је Аллах (Бог) задужио. Има оних о којима нас је Аллах обавестио, а има и оних о којима је Аллах своје знање задржао за Себе.

Пропис веровања у посланике и веровеснике

Строга је обавеза веровати у све посланике и веровеснике, без изузетка. Онај ко порекне само једног од њих има статус онога који пориче све посланике. Обавеза је веровати у оно што нам је исправним путем пренесено од њих, као и поступање по ономе што су они радили попут: искреног веровања, потпуног испољавања вере у Аллаха, лепог понашања, те рад по ономе са чиме је Посланик послат од Аллаха. Нама је Аллах послао најбољег од

свих посланика, Мухаммеда и он је печат свих њих, чија порука вреди за све људе, без изузетка.

Узвишени је рекао:

Посланик верује у оно што му се објављује од Господара његова, и верници – сваки верује у Аллаха, и мелеке¹ Његове, и књиге² Његове, и посланике Његове: „Ми не издајамо ниједног од посланика Његових.“ И они говоре: „Чујемо и покоравамо се; опрости нам, Господару наш; теби ћемо се вратити.“

(Кур'ан - поглавље Ел-Бекаре, 285.)

И каже:

О верници, верујте у Аллаха, и Посланика Његова, и у Књигу коју Он Своме Посланику објављује, и у Књигу коју је објавио пре. А онај ко не буде веровао у Аллаха, и у мелеке Његове, и у књиге Његове, и у посланике Његове, и у онај свет – далеко је залутао.

(Кур'ан - поглавље Ен-Ниса, 136.)

И каже :

Реците: Ми верујемо у Аллаха (Бога) и у оно што се објављује нама, и у оно што је објављено Ибрахиму (Авраму), и Исмаилу (Исмаилу) , и Исаку (Исаку), и Јакубу (Јакову), и унуцима, и у оно што је дато

---

¹ Анђеле.

² Објављене књиге које су објављене прошлим посланицима.

Мусау (Мојсију) и Исау (Исусу) и у оно што је дато веровесницима од Господара њихова; ми не правимо никакве разлике међу њима, и ми се само Њему покоравамо.

(Кур'ан - поглавље Ел-Бекаре, 136.)

Одгајање веровесника и њихових следбеника

Аллах Узвишени одгаја веровеснике и њихове следбенике тако да се труде да достигну потпуно веровање, искрено Га обожавајући, чистећи своју душу и размишљајући. При томе, они требају да буду стрпљиви и да се жртвују на путу вере, како би постигли да Аллахова реч буде горња. Све то треба да чине како би употпунили веровање у својим животима а у своја срца убризгали уверење да је Аллах све створио и да је у Његовим рукама власт, те да само Он заслужује сваку врсту обожавања.

Они се труде да извршавају обавезе које им вера налаже, па тиме добијају Аллахову помоћ, што се десило и приликом битке на Бедру, ослобођења Мекке, на Хунејну и многим другим местима.

Они се уздају само у Аллаха и у никог више и труде се да рашире своје веровање међу народом како би

обожавали само једног Бога који нема судруга, те улажу труд подучавајући их прописима вере, учећи им Аллахове ајете, како би кренули Правим путем и били сретни и на овоме, а и на ономе свијету.

Узвишени вели:

Он је неукима послао Посланика, једног између њих, да им ајете Његове казује и да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, јер су пре били у очитој заблуди, и другима који им се још нису прикључили – Он је Силни и Мудри. То је Аллахова милост коју Он даје ономе коме хоће – а у Аллаха је милост велика. (Кур'ан - поглавље Ел-Џуму'а, 2-4.)

Ресул (посланик) је човек коме је Аллах објавио неки верозакон и којег је задужио да тај верозакон достави онима који га не познају или га пак знају, али му се супростављају.

Небијј (веровесник) је човек коме је Аллах доставио већ пре објављени верозакон, како би га пренео онима који су око њега и како би га обновио. Сваки посланик је уједно и веровесник, док сваки веровесник није и посланик.

Уколико се спомену и ресул и небијј, онда сваки од њих има већ споменуто посебно значење, али уколико

се само спомене реч ресул или само реч небииј, онда свако од споменутих обухвата и значења другог.

Слање веровесника и посланика

Ниједно време није било, а да у њему није био послан неки од посланика, са засебним верозаконом којег је требало доставити одређеном народу или неко од веровесника којем је објављен пријашњи верозакон.

Аллах Узвишени каже:

Ми смо сваком народу посланика послали: „Аллаху се клањајте, а кумира (идола) се клоните!“ И било је међу њима оних којима је Аллах на Прави пут указао, а и оних који су заслужили да остану у заблуди; зато путујте по свету да видите како су завршили они који су посланике у лаж утеривали.
(Кур'ан - поглавље Ен-Нахл, 36.)

И каже: *Ми смо објавили Теврат, у коме је упутство и светло. По њему су јеврејима судили веровесници, који су били Аллаху послушни и честити људи, и учени, од којих је тражено да чувају Аллахову књигу, и они су над њом бдели.*
(Ел-Маиде, 44.)

Број веровесника и посланика

Њихов број је огроман. Има оних чија нам је имена и казивања о њима, Аллах споменуо у Кур'ану. Таквих је двадесет и пет.

Први од њих је Адем (Адам) , о којем Узвишени каже:

А Адему смо одмах у почетку наредили; али он је заборавио, и није одлучан био.

(Кур'ан - поглавље Таха, 115.)

Затим Аллах спомиње неколико веровесника и посланика, рекавши:

То су докази наши које дадосмо Ибрахиму (Авраму) за народ његов. Ми више степене дајемо онима којима Ми хоћемо. Господар твој је, уистину, Мудри и Свезнајући. И Ми му поклонисмо и Исхака (Исака) и Јакуба (Јакова) ; и сваког упутисмо - а Нуха (Ноа) смо још пре упутили - и од потомака његових Давуда (Давида) , и Сулејмана (Соломона) , и Ејјуба (Јоба) , и Јусуфа (Јосипа) , и Мусаа (Мојсија) , и Харуна (Арона) – ето, тако Ми награђујемо оне који добра дела чине – и Зекеријаа (Захарија) , и Јахјаа (Јована) , и Исаа (Исуса) , и Илјаса (Елијаса) - сви су они били добри – и Исмаила (Исмаила) и Ел-Јесе'а (Елизеја) и Јунуса

(Јонаса) и Лута (Лота) – и свима смо предност над светом осталим дали - и неке претке њихове и потомке њихове и браћу њихову – њих смо одабрали и на Прави пут им указали. То је Аллахово упутство на које Он указује онима којима хоће од робова Својих. А да су они друге Њему равним сматрали, сигурно би им пропало оно што су чинили. То су они којима смо Ми књиге и мудрост и веровесништво дали.

(Кур'ан - поглавље Ел-Ен'ам, 83-89.)

Идрис, о којем Узвишени каже:

И спомени у Књизи Идриса (Хенока) ! Он је био истинољубив и веровесник.

(Кур'ан - поглавље Мерјем, 56.)

Худ:

И Ад (Ад) је сматрао лажним посланике. Кад им брат њихов Худ (Ебер) рече: Како то да се Аллаха не бојите? Ја сам вам, сигурно, посланик поуздани.

(Кур'ан - поглавље Еш-Шу'ара, 123-125.)

Салих:

И Семуд (Тамуд) је сматрао лажним посланике. Кад им брат њихов Салих (Салих) рече: Како то да

се Аллаха не бојите. Ја сам вам, сигурно, посланик поуздани.

(Кур'ан - поглавље Еш-Шу'ара, 141-143.)

Шу'ајб:

И становници Ејке (Ауке) су у лаж угонили посланике. Кад им Шу'ајб (Јетро) рече: Како то да се Аллаха не бојите. Ја сам вам, сигурно, посланик поуздани.

(Кур'ан - поглавље Еш-Шу'ара, 176-178.)

Зу-л-Кифл:

И сети се Исмаила и Ељесе'а (Елијеза) и Зу-л-Кифл (Езекијела), сви су они били добри.

(Кур'ан - поглавље Сад, 48.)

Мухаммед:

Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и последњи веровесник.

(Кур'ан - поглавље Ел-Ахзаб, 40.)

Има посланика и веровесника чија имена не знамо и чија нам казивања нису испричана. У такве верујемо општенито.

Узвишени вели:

И прије тебе смо посланике слали, о неким од њих смо ти казивали, а о неким ти нисмо казивали. И ниједан посланик није могао да учини никакво чудо без Аллахове воље. (Кур'ан - поглавље Ел-Му'мин,78.)

Од Ебу Умаме се преноси да је Ебу Зерр упитао Посланика (Мухаммеда) , Аллахов благослов и мир над њим, о броју веровесника. Посланик му је одговорио:

„Било их је стотину и двадесет четири хиљаде, а од тога је било три стотине и петнаест посланика.“³

Најодабранији међу посланицима

Њих је петорица, а они су: Нух, Ибрахим, Муса, Иса и Мухаммед. Њих Аллах спомиње у ајету: ***Он вам прописује у вери исто оно што је прописано Нуху и оно што објављујемо теби, и оно што смо наредили Ибрахиму и Мусау и Исау: Праву вјеру исповедајте и у томе се не подвајајте.***

(Кур'ан - поглавље Еш-Шура, 13.)

---

³ Хадис је исправан, а бележе га имама Ахмед, бр. 22644., и Таберани у Ел-Кебиру, 8/217.

Први посланик

Сви веровесници и посланици су исповедали исту веру Ислам, али њихови верозакони су били различити. Претходни посланици су доносили радосне вести да ће се појавити посланици после њих и веровали су у то, док је сваки следећи потврђивао оно са чим је дошао његов претходник и поверовао је у његово посланство.

Нух (Ној) је први посланик који је послан људима на Земљи и то се десило након појаве многобоштва, десет столећа након Адема (Адама), мир над њим.

Њега је Аллах послао неверничком народу, како би их позивао у Аллахову веру, обожавајући само Њега, не приписујући Му при томе саучесника.

Узвишени каже:

Аллах је од сваког веровесника коме је Књигу објавио и знање дао – обавезу узео: „Кад вам, после, дође посланик који ће потврдити да је истина оно што имате, хоћете ли му сигурно поверовати и сигурно га помагати? Да ли пристајете и прихватате да се на то Мени обавезете?“ – Они су одговарали: „Пристајемо!“ – „Будите, онда, сведоци.“ – рекао би Он – „а и Ја ћу с вама сведочити.“

(Кур'ан - поглавље Алу Имран, 81.)

И каже: *Ми објављујемо теби као што смо објављивали Нуху и веровесницима после њега.*

(Кур'ан - поглавље Ен-Ниса, 163.)

У предаји о шеф'ату (заузимању на Судњем дану) коју преноси асхаб Ебу Хурејре, наводи се да ће Адем рећи: „Идите Нуху!” Отићи ће Нуху и казати: ‘О Нуху, ти си први посланик људима на Земљи.’⁴

Последњи посланик

Последни посланик је Мухаммед, мир над њим, и након њега нема више посланика. Узвишени каже: *Мухаммед није родитељ ниједном од ваших људи, него је Аллахов посланик и последњи веровесник.* (Кур'ан - поглавље Ел-Ахзаб, 40.)

Коме је Аллах слао посланике и веровеснике?

Аллах Узвишени је посланике и веровеснике, пре Мухаммеда, мир над њим, слао само њиховим народима. Узвишени каже:

...а сваки народ је имао онога ко га је на Прави пут упућивао.

---

⁴ Хадис бележе Бухарија, бр. 3340., и Муслим, бр. 194.

(Кур'ан - поглавље Ер-Р'ад, 7.)

Мухаммеда је, мир над њим, Узвишени Аллах послао свим људима, без изузетка и он је последњи и најбољи посланик и човек. Он ће на Судњем дану носити заставу захвалности и Њега је Аллах послао као милост световима.

Узвишени каже:

Ми смо те послали свима људима да радосне вести доносиш и да опомињеш, али већина људи не зна.

(Кур'ан - поглавље Саба, 28.)

И каже: ***А тебе смо само као милост световима послали.***

(Кур'ан - поглавље Ел-Енбија, 107.)

Мудрост слања посланика и вјеровјесника

1. Позивање људи да обожавају само Аллаха и забрана обожавања било кога осим Њега.

Узвишени каже:

Ми смо сваком народу посланика послали: Аллаху се клањајте, а кумира се клоните.

(Кур'ан - поглавље Ен-Нахл, 36.)

2. Појашњавање путева који воде ка Аллаху.

Каже Узвишени:

Он је неукима послао Посланика, једног између њих, да им ајете Његове казује и да их очисти и да их Књизи и мудрости научи, јер су пре били у очитој заблуди.

(Кур'ан - поглавље Ел-Џуму'а, 2.)

3. Појашњавање стања људи након што ће доћи пред Аллаха.

Узвишени каже:

Реци: 'О људи, ја сам ту да вас јавно опоменем: оне који буду веровали и добра дела чинили чека опроштај и опскрба племенита; а они који се буду трудили да докаже наше порекну, уверени да ће Нам умаћи, биће становници у Џехеннему (Паклу).

(Кур'ан - поглавље Ел-Хаџ, 49-51.)

4. Успостава доказа међу људима.

О томе Узвишени каже: ***...о посланицима који су радосне вести и опомене доносили, да људи после посланика не би никаква оправдања пред Аллахом имали.***

(Кур'ан - поглавље Ен-Ниса, 165.)

5. Милост створењима.

Узвишени каже: ***А тебе смо само као милост световима послали.***

(Кур'ан - поглавље Ел-Енбија, 107.)

Особине веровесника и посланика

1. Сви они су били мушкарци људског рода. Њих је Аллах поред свих робова изабрао, посланством их почастео, знамењима их учврстио и посланицу им доделио и њоме их задужио. Наредио им је да посланицу доставе људима, како би обожавали само једног Аллаха и како би напустили обожавање некога другог мимо Њега, те како би их обрадовали Џеннетом (Рајом) уколико прихвате оно у шта их позивају.

Узвишени каже:

Ми смо и пре тебе само људе као посланике слали и објављивали им – питајте следбенике Књиге⁵ ако не знате.

(Кур'ан - поглавље Ен-Нахл, 43.)

И каже: Аллах је одабрао Адема, и Нуха, и Ибрахимову породицу, и Имранову породицу над осталим светом.

(Кур'ан - поглавље Алу Имран, 33.)

И каже:

Ми смо сваком народу посланика послали: "Аллаху се клањајте, а кумира (идола) а се клоните!"

(Кур'ан - поглавље Ен-Нахл, 36.)

---

⁵ Следбеници Књиге : Јевреји и Хришћани.

2. Свим посланицима је Аллах наредио да људе позивају у обожавање само Аллаха, који нема судруга и свакој заједници је прописао одговарајући закон.

Узвишени каже:

Свима вама смо закон и правац прописали. А да је Аллах хтео, Он би вас следбеницима једне вере учинио, али, Он хоће да вас искуша у ономе што вам прописује, зато се надмећите ко ће више добра учинити; Аллаху ћете се сви вратити, па ће вас Он о ономе у чему сте се разилазили обавестити.
(Кур'ан - поглавље Ел-Маиде, 48.)

3. Након што је Аллах одабрао посланике, почастиих је обожавањем само Њега и они су описани као робови Његови, а то је највећи степен. О томе Кур'ан, наводећи пример посланика Мухаммеда, мир над њим, каже:

Нека је узвишен Онај који робу Своме објављује Кур'ан да би световима био опомена.
(Кур'ан - поглавље Ел-Фуркан, 1.)

А Узвишени о Исау (Исусу), сину Мерјемином(Марија) каже:

Он је био само роб кога смо Ми посланством наградили и примером за поуку синовима Израиловим учинили.

(Кур'ан - поглавље Ез-Зухруф, 59.)

4. Сви веровесници и посланици су људи, створења. Конзумирали су и храну и пиће, били су изложени забораву и сну. Разбољевали су се и умирали. Они су имали особине као и други људи, нису поседовали божанска својства, нити су икоме без Аллахове воље могли корист прибавити или му наудити. Аллахове ризнице и знање из невидљивог света они нису поседовали, осим уколико би им Аллах нешто од тога открио. Аллах их је слао створењима како би били опомињачи и доносиоци радосних вести.

О посланику Мухаммеду, мир над њим, Узвишени каже:

Реци: Ја не могу ни самоме себи неку корист прибавити, ни од себе какву штету отклонити; бива онако како Аллах хоће. А да знам проицати у тајне, стекао бих многа добра, а зло би било далеко од мене; ја само доносим опомене и радосне вести људима који верују.

(Кур'ан - поглавље Ел-Е'араф, 188.)

Посебности посланика и веровјесника

Они су имали најчистија срца, били су најразумнији људи и највећег степена интелигенције, најискренији у веровању, најлепшег понашања, најпотпуније вере, најревноснији у извршавању ибадета (обожавања), и најпотпунијег и најлепшег изгледа.

Аллах Узвишени их је одликовао одређеним својствима које други људи не поседују:

Прво: Одабрани су да буду посланици и да им долази Објава.

Узвишени каже:

Аллах одабире посланике међу мелекима и људима.

(Кур'ан - поглавље Ел-Хаџ, 75.)

Такође каже:

Реци: Ја сам човек као и ви, мени се објављује да је ваш Бог - један Бог.

(Кур'ан - поглавље Ел-Кехф, 110.)

Друго: Они су безгрешни када је у питању достављање Објаве људима. Уколико би и погрешили, Аллах би им указао на грешку, коју би они исправили.

Аллах о томе каже:

*Тако Ми звијезде кад залази, ваш друг није с
Правога пута скренуо и није залутао! Он не говори
по вољи својој - то је само Објава која му се
обзнањује, учи га Један огромне снаге.*

(Кур'ан - поглавље Ен-Неџм, 1-5.)

Треће: Њихов се иметак не наслеђује након њихове смрти.

Аиша преноси да је Посланик, мир над њим, казао:
**„Нас (посланике) нико не наслеђује, а оно што
оставимо је садака (милостиња).“**⁶

Четврто: Њихове очи спавају, али срца не спавају.

У казивању о ноћном путовању Посланика, мир над њим, Енес каже: **„Посланикове очи су спавале, али срце није, а тако је било и са осталим посланицима.“**⁷

Пето: У часу смрти њима је понуђено да бирају између овог и оног света.

Аиша преноси да је Посланик, мир над њим, казао:
„Ниједан се посланик не разболи, а да му не буде понуђено да бира између овога и онога света.“⁸

Шесто: Они се упојају на мјесту гдје су умрли.

---

⁶ Хадис бележи Бухарија, бр. 6830., и Муслим, бр. 1757.

⁷ Хадис бележи Бухарија, бр. 3570.

⁸ Хадис бележи Бухарија, бр. 4586., и Муслим, бр. 2444

Ебу Бекр преноси да је Посланик, мир над њим, казао: **„Сваки веровесник је укопан тамо гдје је умро.“**⁹

Седмо: Они су живи (берзехским¹⁰ животом) у својим кабуринама (гробовима) и клањају.

Енес преноси да је Посланик, мир над њим, казао: **„У ноћи када сам уздигнут на небеса прошао сам поред Мусаа (Мојсија), а он је обављао намаз у своје кабуру.“**¹¹

Такође, Енес преноси да је Посланик, мир над њим, казао: **„Веровесници су живи и у својим кабуринама клањају.“**¹²

Осмо: Њихове се жене не удају након њихове смрти.

Узвишени каже:

Вама није допуштено да Аллахова Посланика узнемирујете нити да се женама његовим после смрти његове икада ожените.

(Кур'ан - поглавље Ел-Ахзаб, 53.)

Вредновање веровесника и посланика

Веровесници су исти када је у питању њихово веровесништво, али се разликују по питању

---

⁹ Хадис бележи имам Ахмед, бр. 27.

¹⁰ Свет након смрти па све до проживљења Судњег дана.

¹¹ Хадис бележи Муслим, бр. 2375

¹² Хадис бележи Ебу Ја'ла, бр. 3425

посебности које су имали и по знамењима којима их је Аллах опскрбљивао. Зато и постоје међу њима посланици, веровесници, одабраних пет посланика, они које је Аллах узео за пријатеље, они са којима је Он разговарао, а неке је на високе степене уздигао, мир над њима.

У наставку наводимо неколико ајета и хадиса везаних за ову тему:

Узвишени каже:

Неке од тих посланика одликовали смо више него друге. С неким од њих је Аллах говорио, а неке је за више степени уздигао. А Исау, сину Мерјемину, јасне смо доказе дали и Цибрилом га подржали.
(Кур'ан - поглавље Ел-Бекаре, 253.)

Господар твој добро зна оне на небесима и оне на Земљи; Ми смо једне веровеснике над другима одликовали, а Давуду смо Зебур дали.

(Кур'ан - поглавље Ел-Исра, 55.)

А Ибрахима је Аллах узео за пријатеља.

(Кур'ан - поглавље Ен-Ниса, 125.)

Ебу Хурејре преноси да је Посланик, мир над њим, казао:

„Одликован сам у односу на остале посланика са шест ствари: дарована ми је способност сажетог и мудрог изражавања, потпомогнут сам страхом (којег непријатељи осећају), допуштен ми је ратни плен, цела земља ми је учињена местом за обављање намаза (молитве) и чистом, послат сам целом човечанству и са мном су окончани посланици.“¹³

Ебу Се'ид преноси да је Посланик, мир над њим, казао: **„Сви људи ће помријети тог дана, а ја ћу бити први који ће устати, а Муса ће тада већ стајати под Аршом, не знам да ли је уопште умро са осталима.“**¹⁴

Плодови веровања у веровеснике и посланике

1. Спознаја Аллахове милости и бриге за створења кроз слање посланика који су указивали на исправни пут који се огледа у робовању само Њему (Аллаху). Они су их подучавали како да обожавају Аллаха, као и шта их чека од награда и казни.

---

¹³ Хадис бележи Муслим, бр. 523.

¹⁴ Хадис бележи Бухарија, бр. 2412., и Муслим, бр. 2374

2. Из веровања у веровеснике произилази захваљивање Аллаху на благодатима којима нас је обасуо слањем својих посланика.

3. Веровањем у посланике се исказује љубав према њима и поштовање без претеривања у томе, јер су они Аллахови посланици који су Њему робовали и посланице људима достављали и они представљају милост створењима.

4. Из веровања у њих произилази практиковање онога што су нам пренели, попут: тевхида (једноће Бога), веровања да само Аллах заслужује обожавање, искрености приликом тога, чињење добрих дела, лепог понашања, и сталне захвалности и покорности само Њему.